

Η νομική διαδικασία της οικονομικής ασφάλισης των πλοίων φαινομενικά εμφανίζεται από νωρίς (16^ο αιώνα) και προσαρμόζεται διαρκώς στην εξέλιξη της παγκόσμιας ναυτιλίας. Στην Αγγλία από τις μεγαλύτερες ναυτικές δυνάμεις του 18^{ου}-19^{ου} αιώνα είναι που αναπτύσσεται η τακτική της ναυτασφάλισης σε πολλούς μετόχους-εμπόρους, ταυτόχρονο έτσι ώστε να μειώνεται το ποσό που θα έπρεπε να πληρώσει ο καθένας ατομικά για αποζημίωση. Το γνωστό καφενείο του Edward Lloyd έγινε στα τέλη του 17^{ου} αιώνα ο τόπος συνάντησης εμπόρων, ασφαλιστών, πλοιοκτητών για το κλείσιμο ασφαλίσεων φορτίων και πλοίων καθώς και αγοραπωλησιών. Κατά την διάρκεια του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα, οι Lloyd's έγιναν η μεγαλύτερη ναυτασφαλιστική αγορά του πλανήτη.

Οι ναυτασφαλιστικές εταιρείες στην Ελλάδα λειτούργησαν κυρίως ως ναυτοδανιστικές. Οι επιχειρήσεις αυτές καθιερώθηκαν ως ανώνυμες μετοχικές εταιρείες. Εκτός από μετοχικές ασφαλιστικές εταιρείες εμφανίζονταν στους διάφορους ελληνικούς ναυτοτόπους και αλληλασφαλιστικοί οργανισμοί/ενώσεις, πλοιοκτητών που αναφέρονταν ως «θαλάσσιος αλληλασφάλεια» ή «αλληλέγγυος ασφάλεια» με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και την ίδια εποχή που δημιουργούνταν στις διάφορες πόλεις/λιμάνια εκτός Λονδίνου στην Βρετανία.

Οι Ενώσεις αυτές ιδρύονταν με την κατάθεση ορισμένου ποσού εκ μέρους κάθε συμμετέχοντος πλοιοκτήτη. Οι χορηγούμενες αποζημιώσεις δεν ήταν απεριόριστες αλλά κάλυπταν ένα ποσό που όριζε το καταστατικό και δεν κάλυπταν μόνο σκάφη και φορτία πλοίων αλλά και ορισμένους κινδύνους των σημερινών μικρασφαλειών που καλύπτουν και τα σημερινά P & I Clubs.

Πηγή: Χαρλαύτη, Τζελίνα, *Πλωτό. Έλληνες караβοκέρηδες και εφοπλιστές από τα τέλη του 18ου αιώνα έως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο*, Αθήνα: Ε.Λ.Ι.Α., 2002.